

PETITS RECORDATORIS PER A GRANS BENEFICIS

Eines per gestionar l'enuig dels nens

Font: [FAROS Sant Joan de Déu](#)- 22/08/2017

La ràbia, ira o enuig és l'emoció que s'experimenta quan percebem que han envaït el nostre territori o els nostres drets. Com qualsevol emoció, l'enuig implica canvis a tres nivells:

1. **Fisiològic** (augment de la freqüència cardíaca o la pressió arterial).
2. **Pensament** (pot haver barreja d'idees confuses sense deixar veure les coses clares).
3. **Conducta** (fer les coses fora de control).

Sentir ràbia és normal i, de fet, té una funció. La ràbia serveix per defensar-nos i si la gestionem bé pot ajudar-nos a enfrontar-nos a situacions que considerem injustes, davant les quals potser ens inhibiríem si no sentíssim l'enuig.

El problema no és l'emoció, sinó el comportament que pot estar associat. Es pot permetre l'enuig, però no qualsevol comportament (per exemple, agressions verbals o físiques). Per això, és important posar límits i ensenyar a gestionar l'enuig i resoldre conflictes de forma sana.

La forma en què es manifesta l'enuig varia en funció de l'edat i el desenvolupament: **en la primera infància, els nens ja comencen a reprimir els impulsos d'agressió física.** En edat preescolar aprenen a identificar les emocions bàsiques i comencen a fer servir paraules per expressar els seus sentiments, encara que molts encara recorren a conductes agressives, com pegar a altres.

A poc a poc **aniran adquirint més habilitats verbals i capacitats per a expressar el seu empipament amb paraules en lloc de fer-ho físicament.** En l'adolescència poden aparèixer noves preocupacions i reptes, com el desig d'independència i intimitat, unit a l'augment de les exigències acadèmiques i socials. En aquesta etapa alguns adolescents tenen dificultats per gestionar el seu enuig i **presenten descontrol d'impulsos, mentre que altres poden mostrar-se molt inhibits i retrets.**

Perquè els nens i adolescents aprenguin a gestionar l'enuig, és important saber que la causa d'aquesta emoció pot estar relacionada amb diversos factors que actuen alhora, com les característiques del nen, el context (situació, canvis, lloc ...) i les característiques dels pares (el seu temperament i la seva forma de reaccionar davant l'enuig).

Per a que els nens i adolescents aprenguin a gestionar l'enuig, **és important saber que la causa d'aquesta emoció pot estar relacionada amb diversos factors que actuen alhora,** com les característiques del nen, el context (situació, canvis, lloc...) i les característiques dels pares (el seu temperament i la seva forma de reaccionar davant l'enuig).

Estratègies per prevenir l'enuig

En primer lloc, **es recomana afavorir la prevenció i que els nens i adolescents adquireixin estratègies.** Per a això, cal que els pares aprenguin a gestionar les seves pròpies emocions, que sàpiguen identificar-les, manejar-les de forma apropiada i utilitzar estratègies per calmar-se. D'aquesta manera, poden ser bons models, ja que són la principal figura de referència per als nens.

En família es pot entrenar també l'empatia, és a dir, la capacitat de reconèixer, comprendre i connectar amb les emocions dels altres. Per exemple, a casa pot haver situacions quotidianes en què es pot preguntar: "Com creus que se sent la teva germana quan li dius això?".

Per afavorir l'autoestima i prevenir dificultats és bo reconèixer els punts forts i felicitar els nens i adolescents pels seus èxits i esforços. Es recomana també **afavorir emocions positives en família**, com jugar junts, escoltar música junts i tenir moments d'oci compartit (no només rutines d'obligacions diàries).

Identificació dels primers senyals de l'enuig

Davant situacions difícils, és bo estar atents a les primeres senyals de l'enuig per poder anticipar-s'hi. **Podem ensenyar al nen a reconèixer les sensacions de l'enuig**, perquè identifiqui els moments en què va augmentant. Per exemple, es pot utilitzar el dibuix d'un semàfor perquè marqui en quin nivell d'empipament es troba.

Quan l'enuig va en augment, **l'estratègia més útil és posar un nom a la seva emoció** ("estàs enfadat") i deixar que faci alguna cosa que l'ajudi a calmar-se. Per exemple, pot comptar fins a 10, fer respiracions profundes o canviar d'espai.

Una vegada que està més calmat, podem ajudar a resoldre el problema seguint els següents passos:

- Afavorir la comunicació i l'escolta activa. Hem d'escoltar l'infant, deixant de banda el que estem fent i parar, per dedicar temps a escoltar-lo. Posteriorment, podem ajudar a reconèixer i acceptar la seva emoció.
- Ajudar a buscar alternatives per solucionar el problema fent-li preguntes: "què més pots fer?". Li podem ajudar a buscar opcions.
- Animar-lo a posar a prova les opcions escollides.
- Valorar els resultats, felicitar-lo pels èxits i pensar si cal modificar coses.

Si la frustració es desborda i el nen presenta una **rebequeria**, **ignorar-lo és l'estratègia més útil perquè les rebequeries disminueixin**. La reacció inicial pot ser d'augment de la frustració, però aquesta baixarà de forma gradual. És important aclarir la zona i assegurar-nos que no hi ha perill físic, com a objectes amb els quals es pugui fer mal.

Si la causa és un límit imposat, és important ser coherent i mantenir-lo i actuar de manera ferma, encara que sense duresa ni rigidesa. En algunes ocasions, no serà possible ignorar-lo, com en casos en què el nen es faci mal a si mateix o a altres. En aquests casos, **és útil separar el nen de la situació uns minuts perquè es calmi**.

Sol ser molt útil crear un "Racó de la calma" a casa. Es tracta d'un lloc agradable en el qual poden posar coixins, peluixos o altres objectes que afavoreixin la calma. El nen pot acudir al racó quan vulgui i també en els moments difícils. La idea consisteix a dedicar un temps a no fer res, simplement a respirar, calmar-se i a ser conscients de nosaltres mateixos, sense jutjar.

Quan va tornant la calma, es recomana tornar a la normalitat tan aviat com sigui possible. Es pot buscar una altra cosa que pugui fer i felicitar-lo per això. Quan estigui ben calmat, podem repetir la demanda, fent-li més fàcil i donant-li suport.

L'estratègia del racó de la calma pot usar-se de forma quotidiana. Crear rutines per a la calma i la relaxació, per exemple amb música o respiració profunda, afavoreix el benestar general i la gestió emocional.